

lidztwa i zatrudnienia, zaliczając ją do jednej z grup inwalidów, organ wypłacający rentę, przed wysłaniem akt do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, zarządza zbadanie zainteresowanego przez tę komisję i w razie ustalenia inwalidztwa kieruje akta emerytalne do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

5. Utratę zdolności zarobkowej funkcjonariuszów, o których mowa w ust. 1, oraz związek przyczynowy tej utraty ze służbą określa się na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej do spraw emerytur i odszkodowań dla funkcjonariuszów bezpieczeństwa publicznego.

§ 60. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się odpowiednio do członków Ochotniczej Rezerwy Milicji Obywatelskiej oraz członków ich rodzin, o których mowa w art. 41 ustawy wymienionej w § 59 ust. 1.

§ 61. Do postępowania w sprawach świadczeń określonych w niniejszym rozporządzeniu mają ponadto odpowiednie zastosowanie przepisy o postępowaniu administracyjnym dotyczące:

- 1) wyłączenia pracownika,
- 2) protokołów i adnotacji w aktach,
- 3) obliczania i zachowania terminów,

- 4) postępowania wyjaśniającego,
- 5) sprostowania oraz wyjaśnienia decyzji,
- 6) postanowień egzekucyjnych i karnych.

§ 62. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Przewodniczącego Komitetu do Spraw Bezpieczeństwa Publicznego oraz Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 8 września 1955 r. w sprawie ustalenia i wypłaty zaopatrzeń emerytalnych funkcjonariuszom organów bezpieczeństwa publicznego i członkom ich rodzin (Monitor Polski Nr 84, poz. 999) oraz
- 2) zarządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych oraz Pracy i Opieki Społecznej z dnia 21 listopada 1955 r. w sprawie ustalenia i wypłaty zaopatrzeń emerytalnych funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Monitor Polski Nr 114, poz. 1456) — w części dotyczącej funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej.

§ 63. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Wicha*
Minister Pracy i Opieki Społecznej: *St. Zawadzki*

20

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 7 grudnia 1959 r.

w sprawie taryfy opłat za niektóre usługi zakładów społecznych służby zdrowia na obszarze morskich portów i przystani świadczone na rzecz płatników zagranicznych.

Na podstawie art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55, poz. 434 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za usługi zakładów społecznych służby zdrowia na obszarze morskich portów i przystani świadczone na rzecz płatników zagranicznych pobiera się stawki wyrażone w jednostkach taryfowych.

2. Jednostka taryfowa wynosi 0,25 dolara USA, co równa się 0,222168 g czystego złota.

3. Przeliczenie stawek na walutę płatności następuje zgodnie z ustaleniem obowiązującej tabeli kursowej Narodowego Banku Polskiego.

4. Przy płatnościach wynikających z rozporządzenia mają zastosowanie przepisy dewizowe.

§ 2. 1. Ustala się następującą wysokość stawek taryfowych:

- 1) za świadectwo sanitarne dla statku wystawione na żądanie kapitana statku:
 - a) za oryginał 10 jednostek taryfowych,
 - b) za każdą kopię 3 jednostki taryfowe;
- 2) za świadectwo deratyzacji lub zwolnienia od deratyzacji dla statków o pojemności:
 - do 200 ton rejestrowych netto 5 jednostek taryfowych,
 - ponad 200 do 300 ton rejestrowych netto 8 jednostek taryfowych,
 - ponad 300 do 1000 ton rejestrowych netto 17 jednostek taryfowych,
 - ponad 1000 do 3000 ton rejestrowych netto 27 jednostek taryfowych,
 - ponad 3000 do 10.000 ton rejestrowych netto 33 jednostki taryfowe,
 - ponad 10.000 ton rejestrowych netto 40 jednostek taryfowych;
- 3) za badania lekarskie łącznie ze świadectwem lekarskim 10 jednostek taryfowych;

- 4) za szczepienie zapobiegawcze przeciwko jednej chorobie łącznie ze świadectwem szczepienia 4 jednostki taryfowe;
- 5) za dezynsekcję pomieszczeń przy pomocy fumigacji:
 - do 200 m³ objętości za 1 m³ 1,36 jednostki taryfowej,
 - ponad 200 do 500 m³ objętości za 1 m³ 0,76 jednostki taryfowej,
 - ponad 500 do 1000 m³ objętości za 1 m³ 0,65 jednostki taryfowej,
 - ponad 1000 do 2000 m³ objętości za 1 m³ 0,56 jednostki taryfowej,
 - ponad 2000 do 5000 m³ objętości za 1 m³ 0,40 jednostki taryfowej,
 - ponad 5000 do 12.000 m³ objętości za 1 m³ 0,38 jednostki taryfowej,
 - ponad 12.000 m³ objętości za 1 m³ 0,37 jednostki taryfowej;
- 6) za deratyzację pomieszczeń przy pomocy fumigacji:
 - do 500 m³ objętości za 1 m³ 0,33 jednostki taryfowej,
 - ponad 500 do 8000 m³ objętości za 1 m³ 0,21 jednostki taryfowej,
 - ponad 8000 do 12.000 m³ objętości za 1 m³ 0,19 jednostki taryfowej,
 - ponad 12.000 m³ objętości za 1 m³ 0,17 jednostki taryfowej;
- 7) za dezynsekcję środkami płynnymi:
 - do 500 m² powierzchni za 1 m² 0,12 jednostki taryfowej,
 - ponad 500 do 2000 m² powierzchni za 1 m² 0,06 jednostki taryfowej,
 - ponad 2000 m² powierzchni za 1 m² 0,04 jednostki taryfowej;
- 8) za dezynsekcję lub dezynsekcję:
 - a) lizolem, chloraminą lub wapnem chlorowanym za 1 m² 0,06 jednostki taryfowej,
 - b) azotoxem lub proszkiem DDT (dwuchloroetan) za 1 m² 0,16 jednostki taryfowej,

- c) siarką lub diametanem za 1 m³ 0,24 jednostki taryfowej;
- 9) za oczyszczenie:
- zbiorników za 1 m² 0,80 jednostki taryfowej,
 - zur za 1 mb. 0,20 jednostki taryfowej.
2. Jeżeli świadczenie wymienione w ust. 1 pkt 7—9 zostało udzielone na żądanie bądź za zgodą zamawiającego w godzinach nadliczbowych bądź w dniu wolnym od pracy pobiera się opłatę zwiększoną o 50%.
3. W razie zagrożenia epidemią choroby zakaźnej na obszarze polskich portów nie pobiera się opłat za badania le-

karskie i szczepienia zapobiegawcze przeciwko tej chorobie oraz za świadectwa związane z tymi badaniami i szczepieniami.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 25 lutego 1956 r. w sprawie stosowanych w obrotach z zagranicą opłat za niektóre świadczenia zakładów społecznych służby zdrowia na obszarze morskich portów i przystani (Dz. U. Nr 9, poz. 53).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *R. Barański*

21

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 12 grudnia 1959 r.

w sprawie ratyfikacji przez szereg państw Konwencji (nr 96) dotyczącej płatnych biur pośrednictwa pracy (zrewidowanej w 1949 r.), przyjętej w Genewie dnia 1 lipca 1949 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 16 Konwencji (nr 96) dotyczącej płatnych biur pośrednictwa pracy (zrewidowanej w 1949 r.), przyjętej w Genewie dnia 1 lipca 1949 r. (Dz. U. z 1955 r. Nr 38, poz. 236), zostały zarejestrowane ratyfikacje powyższej Konwencji przez następujące państwa:

Japonia	dnia 11 czerwca	1956 r.
Brazylia	dnia 21 czerwca	1957 r.
Luksemburg	dnia 15 grudnia	1958 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*

22

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 12 grudnia 1959 r.

w sprawie ratyfikacji przez szereg państw Konwencji (nr 100) dotyczącej jednakowego wynagrodzenia dla pracujących mężczyzn i kobiet za pracę jednakowej wartości, przyjętej w Genewie dnia 29 czerwca 1951 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 5 Konwencji (nr 100) dotyczącej jednakowego wynagrodzenia dla pracujących mężczyzn i kobiet za pracę jednakowej wartości, przyjętej w Genewie dnia 29 czerwca 1951 r. (Dz. U. z 1955 r. Nr 38, poz. 238), zostały zarejestrowane ratyfikacje powyższej Konwencji przez następujące państwa:

Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich	dnia 30 kwietnia	1956 r.
Niemiecka Republika Federalna	dnia 8 czerwca	1956 r.
Węgry	dnia 8 czerwca	1956 r.
Włochy	dnia 8 czerwca	1956 r.
Honduras	dnia 9 sierpnia	1956 r.

Ukraińska Socjalistyczna Republika Radziecka	dnia 10 sierpnia	1956 r.
Białoruska Socjalistyczna Republika Radziecka	dnia 21 sierpnia	1956 r.
Argentyna	dnia 24 września	1956 r.
Brazylia	dnia 25 kwietnia	1957 r.
Rumunia	dnia 28 maja	1957 r.
Albania	dnia 3 czerwca	1957 r.
Syria	dnia 7 czerwca	1957 r.
Czechosłowacja	dnia 30 października	1957 r.
Norwegia	dnia 24 września	1959 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*

23

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 12 grudnia 1959 r.

w sprawie ratyfikacji przez szereg państw Konwencji (nr 80) dotyczącej częściowej rewizji konwencji, uchwalonych przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy na jej pierwszych dwudziestu ośmiu sesjach, przyjętej w Montrealu dnia 9 października 1946 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 5 Konwencji (nr 80) dotyczącej częściowej rewizji konwencji, uchwalonych przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy na jej pierwszych dwudziestu ośmiu sesjach, przyjętej w Montrealu dnia 9 października 1946 r. (Dz. U. z 1948 r. Nr 46, poz. 341), została zarejestrowana dnia

19 września 1950 r. ratyfikacja przez Cejlon, dnia 21 maja 1952 r. ratyfikacja przez Jugosławię, dnia 20 lipca 1953 r. ratyfikacja przez Kubę, a dnia 20 maja 1957 r. ratyfikacja przez Maroko powyższej Konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*